

have de seneste Undersøgelser godtgjort, at det ved Taarbæk projekterede Fort ikke kan fyldestgøre sit Formaal som Led i Kystforsvaret, medmindre det lægges 600—800 Meter Vest for det Punkt, hvor det tidligere — under til Dels andre Forudsætninger — var tænkt anlagt. Da Forsvarsministeren imidlertid ved tidligere Forhandlinger i Tingene føler sig forhindret fra at godkende de sagkyndiges Forslag til Valg af Fortets Plads, tilsigter Lovforslaget at give ham frie Hænder til, under sit og sine sagkyndiges Ansvar, at bestemme Fortets Beliggenhed udelukkende efter Hensynet til Kystforsvarets Tarv uden at hemmes af andre — Fortets Værdi som saadant uvedkommende — Hensyn.“

Under Sagens 1. Behandling gav *Forsvarsministeren* en Fremstilling af Sagens Forhistorie, idet han særlig mindede om, at under Befæstningslovforslagets Behandling i sin Tid i Folketinget blev det af den daværende Forsvarsminister oplyst, at Generalstaben i en Skrivelse af 20. August 1909 havde fremstillet det som de sagkyndiges Ønske, at der blev anlagt: 1) et Haubitsbatteri i Lavningen mellem Taarbæk Kirke og Slesvigsbakken, 2) et Kystflankeringsbatteri med 75 mm Kanoner tæt Nord for Taarbæk Havn, 3) nogle Anlæg til Sikring mod Angreb af landsatte Styrker Nord fra, at den daværende Forsvarsminister ikke kunde gaa ind paa dette sidste Fort ved den slesvigske Sten; hvorimod han foreslog, at man tog de to andre Forter, Fortet forsynet med Fladbaneskyts ved Taarbæk Havn og Haubitsbatteriet bag ved Taarbæk By i Nærheden af Taarbæk Kirke, og at han derefter om Nr. 3 udtrykkelig udtalte følgende: »Denne sidste Del af Fortet har jeg ikke kunnet slutte mig til, og naar Rigsdagen vil bevilge den samlede Sum, sker det udelukkende under den Forudsætning, at Batterierne lægges nede ved Taarbæk i to Dele, nemlig et Fladbaneskytsbatteri, der kan bestryge Kysten, og et Haubitsbatteri, som skyder i Bue ud over Vandet, medens den tredje Del, som skulde have Forbindelse med Landbefæstningen, udelades. Det er Forudsætningen, som Rigsdagen kommer til at stemme om, og saaledes vil det blive udført. Mine Ord i den Henseende ville blive bindende ogsaa for den Minister, som kommer efter, og som skal udføre Beslutningen.« I en Skrivelse af 3. September 1909 indgik derefter til Krigsministeriet en Skrivelse fra den kommanderende General i første General-